

Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 4 năm 2026

Số 809

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Thương tình là phải thương làm sao ?
- 2) Nơi nào thanh tịnh nhất của bộ đầu ?
- 3) Sự thanh tịnh đồng nhất có thể đem lại sự hòa bình hay không ?
- 4) Liên hệ luồng điện cái của càn khôn vũ trụ thì phải liên hệ làm sao ?
- 5) Nguyên do gì hiểu được tâm trạng của người ở xa ?
- 6) Luồng điện tương giao là sao ?
- 7) Hành trạng tâm lý mang theo bằng cách nào ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

1) Atlantic city, 28/11/98 7:15 AM Hỏi : <i>Thương tình là phải thương làm sao ?</i> Đáp : Thừa thương tình là phải dẫn thân trong khổ, thì mới rõ sự liên hệ giữa tình người và tình người, thức tâm mới phát triển tâm từ bi, bằng lòng tha thứ và thương yêu thì mới rõ giá trị thương tình liên hệ cùng Trời Đất. Ở trên đời này chỉ có Trời Đất và đạo liên hệ với nhau không ngừng nghỉ. Kệ : <i>Thương tình liên hệ triển miên tịnh Giá trị thâm sâu rõ chính mình Liên hệ không ngừng trong mỗi đạo Thành tâm tu luyện rõ tình xinh.</i>	2) Montréal, 29/11/98 12:00 AM Hỏi : <i>Nơi nào thanh tịnh nhất của bộ đầu ?</i> Đáp : Thừa trung tâm bộ đầu liên hệ với điện giới, nơi đó thanh tịnh và sáng nhất. Kệ : <i>Trung tâm điện giới quang hành tiến Giải tỏa bình an chẳng có phiền Quyển luyện tình Trời không giờ dứt Thâm tu thanh tịnh thật là yên.</i>
3) Montréal, 30/11/98 7:20 AM Hỏi : <i>Sự thanh tịnh đồng nhất có thể đem lại sự hòa bình hay không ?</i> Đáp : Thừa điện tâm hội nhập với thiên giới sáng tỏa toàn thân, ánh sáng sẽ đem lại hòa bình và ổn định. Kệ : <i>Thân hình phát sáng ý càng minh Hiểu điện tâm linh lại giúp mình Quy hội tình người không bờ ngõ Thành tâm phục vụ triển tâm linh.</i>	4) Montréal, 01/12/98 9:15 AM Hỏi : <i>Liên hệ luồng điện cái của càn khôn vũ trụ thì phải liên hệ làm sao ?</i> Đáp : Thừa liên hệ luồng điện cái càn khôn vũ trụ, bằng cách hành pháp khai thông đốc mạch, tức là luồng điện căn bản của xương sống thông lên trung tâm bộ đầu rút thẳng đi lên. Những chuyện gì bất an hướng tâm nơi đó sẽ giải quyết, khi nóng giận trung tâm điện quang sẽ phát sáng, sẽ thấy rõ diệu pháp là tha thứ và thương yêu là giá trị. Kệ : <i>Quy nguyên giếng mới sống an yên Chẳng có buồn phiền vẫn tạo duyên Đời đạo song tu đồng diễn tiến Khai tâm mở tánh rõ duyên tiền.</i>
5) Montréal, 02/12/98 4:24 AM Hỏi : <i>Nguyên do gì hiểu được tâm trạng của người ở xa ?</i> Đáp : Thừa thực hành chung pháp thì từ trường phát triển như nhau, đồng điện tương hành tương trợ, rất khó xa cách, từ trường phát triển rất dễ cảm thông. Kệ : <i>Một lòng tu tiến chẳng lòng vòng Phát triển tâm linh chẳng ước mong Cách cảm thần giao không bị động Tình thương đạo đức từ ngoài trong.</i>	6) Montréal, 03/12/98 2:13 AM Hỏi : <i>Luồng điện tương giao là sao ?</i> Đáp : Thừa tu thực hành chung một đường lối sẽ được tương giao trong thanh tịnh, quý mến nhau trong thâm tình cõi mở. Kệ : <i>Chung hành điện giải tiến thân tu Phá chấp giải mê lại giải mù Tâm đạo dồi dào trong tiến hóa Quý yêu muôn loại chẳng mê mù.</i>

7) Montréal, 04/12/98 7:19 AM

Hỏi : *Hành trang tâm lý mang theo bằng cách nào ?*

Đáp : Thừa hành trang tâm lý phần hồn mang theo bằng nhân lành hay độc ác. Nhân lành thì hồn sẽ được nhẹ khi lìa xác, ngược lại ác trước thì sẽ nặng nề và thê thảm.

Kệ :

Nhân quả thành hình muôn trạng thái

Nhân lành quả tốt chẳng bi ai

Người đời ca tụng không giờ dứt

Nhân quả thực hành sống miệt mài.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 37

*Tâm tùy ý thức chơn tâm tiến
Thức giác bình tâm tự tiến xuyên
Trí ý không ngừng trong phát triển
Tâm hành chơn pháp tự mình yên*

Sợ đụng chạm, thiếu hành! Phải biết sự kích động và phản động là ân sư. Chúng ta nên thanh tịnh, chấp nhận, học hỏi thì chúng ta mới tiến, không thanh tịnh chấp nhận học hỏi làm sao tiến được? Trời Đất đã hình thành cho chúng ta một gia đình yên ổn, chỉ có hành sự mà thôi, hành sự tốt đẹp. Người có nhưn đạo, phải hành sự đối đãi với nhau phải tốt. Đối đãi trong gia cang nhiều khi hần học, làm gì có đức, làm gì có nhưn đạo!

Phải hòa ái tương thân, cùng chung phân giải thì cái gia đình nó mới tốt. Cái đó là thiên tánh rõ ràng, chịu tu thì thấy rõ thiên tánh. Thiên tánh lúc nào cũng phong phú, dễ tha thứ và thương yêu. Còn lý luận của thế gian thì giới hạn, lý này lý nọ giới hạn, khó tha thứ và thương yêu. Thiên tánh khai triển được thì mới thật sự tha thứ và thương yêu.

Dẫn tiến mình và ảnh hưởng người kế tiếp, mới thật là người chịu tu, chịu khám phá, chịu khai thác lấy chính mình mới thật là người tu. Của cải cuối

cùng của Thượng Đế đã ân ban trong một kiếp làm người, nếu không chịu sửa tiến thì không có lối thoát. Cuối cùng chúng ta không có đường đi, rồi đồn đãi là tận thế này kia, kia nọ. Kỳ thật, ta sẽ bị tận thế là vì xác chúng ta ta không lo, tâm chúng ta ta không phát triển. Trí ý lu mờ là tận thế đó thôi, rồi đâm ra truyền thuyết đủ mọi chuyện làm cho con người càng ngày càng yếu. Thần kinh càng ngày càng yếu, hết muốn làm việc. Tận thế rồi tôi làm việc làm chi nữa, tận thế tới nơi rồi làm chi?

Thiên cơ là để làm gì? Để giáo dục tâm linh, để mọi người phải hướng thiện, biết mình nhiều hơn, nhiên hậu mới biết được Trời Phật mà tu tiến. Trời Phật luôn luôn sống trong khổ, ánh sáng luôn luôn chiếu cho chỗ tăm tối, không phải ánh sáng là hạng nhứt đâu. Ánh sáng luôn luôn phải phục vụ và chiếu cho những nơi tăm tối, để tự nó phát triển lên.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 15 tháng 11 năm 1972

Vượt khỏi hồng trần đảo thiên không
Bộ đầu thơ thới chuyển tiếp vòng
Không không mà có thiên nhiên cảnh
Cách cảm thần giao điển tháp tông

Không giờ thiền định phóng không
Soi hồn chủ đích khai vòng điển luân
Pháp luân thấu triệt cơ tầng
Hồi sinh ngũ tạng hợp phần điển thanh
Âm dương tương hội đành rành
Khai minh pháp lý tự hành tự tu
Xét đi xét lại mình mù
Tham ăn tham uống thân tù nở nang
Miệng đòi theo Phật vạch đường
Chạy theo chơn lý nhưng bàng hoàng tâm
Mới tu chút ít sợ lầm
Phàm tâm khép lại tự tâm khổ đau
Miệng khen Phật pháp nhiệm mầu
Tâm không đón tiếp chơn màu khó phân
Tiến lên nhứt quyết tiến lần
Nay không tiến được mai gần Phật Tiên
Thế gian tiền của chẳng cần
Tan rồi lại tựu chẳng gần chẳng xa
Gắng tu chơn tánh quy hòa
Nơi nao cũng tiến cũng là thế sanh
Chớ nên lập kế tranh giành
Duyên nào phần nấy tu hành đến nơi
Thế gian của cải đất trời
Thiên đàng chiếu rọi muôn lời khai tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ

THÁNH HIỀN ĐƯỜNG

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI HAI MƯƠI MỘT

TU CHÍNH ĐẠO ĐẠI TIÊN GIẢI BÀY DUYÊN CỐ

BỊ QUẢ BÁO ÂM HỒN HIỂU RÕ LÍ DO

Phật Sống Tế công

Giáng ngày 3 tháng 5 năm Nhâm Tuất (1982)

Thơ

Vô vi luyện đạo vạn chướng phách

Phù hoa hư vọng trở đạo cơ

Thành tâm hành đạo chung thành quả

Bán đồ nhi phế như đoạn cơ.

Dịch

Luyện đạo vô vi chướng ngại tan

Phù hoa cần rở pháp không còn

Dốc tâm chung cuộc tu thành đạo

Bỏ dở nửa đường chớ có nên.

Tế Phật: Học đạo, học đạo; tu đạo, tu đạo; hành đạo, hành đạo; năm năm có đạo, ngày ngày có đạo, đạo suốt cả hai mươi bốn giờ, phải luôn giữ tâm đạo, vừa niệm vừa hành. Nếu như giả dối, bỏ dở nửa đường thì thật quả là đáng tiếc. Bởi vậy kẻ hành đạo, kiến thức về đạo bắt buộc phải nghiên cứu sâu xa mới tránh được cái cảnh trèo lên non báu mà xuống tay không.

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư quả là chí lý, đạo khó hành thì thực khó hành, đạo dễ hành thì thực dễ hành, kẻ tâm thành, ý kiên định thì dễ hành, còn kẻ không có chút lòng thành, có tham gia chẳng nữa cũng chỉ là nhòm ngó tham khảo thôi; vì vậy việc tu đại đạo đối với họ nhất định vô cùng khó khăn, song cái khó đó do chính họ tạo nên, tự họ ngăn trở đường vào cửa đạo.

Tế Phậ: Trò ngoan nói rất đúng, các tín hữu của Thánh Hiền Đường tu đạo thấy rất dễ dàng, nhưng kẻ đứng ngoài cửa nhìn vào lại thấy vô cùng khó khăn. Bởi vậy dễ hay khó đều tùy thuộc ở sự quyết tâm của chính mình mà thôi. Còn nếu như hăng hái mạnh mẽ bước thẳng vào cửa đạo thì việc tu đạo hẳn chẳng còn thấy khó khăn.

Thái Sinh: Họ chẳng dám bước thẳng ngay vào cửa đạo là vì thiếu can đảm.

Tế Phậ: Con nói vậy chưa hẳn là đúng, bởi lẽ người ta đã trót tham danh, tham lợi quá nhiều rồi, một sớm thấy việc thiện sinh lòng sợ hãi. Còn nếu như gặp danh lợi tiền tài liền ùa nhau chạy theo, giữ chặt chẳng buông.

Thái Sinh: Ân sư dạy rất đúng, không phải họ hoàn toàn thiếu can đảm mà vì cái nhìn còn thiên cận mà thôi.

Tế Phậ: Đạo kinh nói: "Bậc thượng sĩ nghe đạo liền chăm chỉ thực hành; hàng trung sĩ nghe đạo nửa nhớ nửa quên; hàng hạ sĩ nghe

đạo phát cười lớn; không cười, không đủ cho là đạo" (*Thượng sĩ văn đạo, cần nhi hành chí; Trung sĩ văn đạo, nhược tôn nhược vong; hạ sĩ văn đạo đại tiếu chi, bất tiếu, bất túc dĩ vi đạo*).

Cho nên chỗ quý báu của đạo khó mà nói được, khó mà hình dung được, chỉ những bậc thượng sĩ, thượng căn, thượng thiện, thượng trí mới có thể hội nhập được một cách trang trọng quý báu mà thôi. Còn hàng hạ căn, hạ trí chỉ để cho gông cùm xiềng xích lợi danh trói buộc, thất tình lục dục đốt cháy, bánh xe luân hồi nghiền nát.

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư quả là vô cùng hay đẹp, nếu kẻ đọc sách thiện mà còn nghi hoặc thì hẳn là quá ngu si, quá vô duyên cùng Phậ.

Tế Phậ: Đúng vậy, đêm nay thầy trò mình tạm ngưng cuộc đàm đạo ở đây, hãy chuẩn bị lên đường.

(còn tiếp)

